

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: R.P., zastoupeného: JUDr. Pavlem Šímou, advokátem, se sídlem Plzeň, nám.
 Republiky 38, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň,
 Škroupova 18, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 19. června 2014 č.j.**
DSH/6099/14

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků, ze dne 26.3.2014 č.j. MMP/063561/14, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona, ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod druhý zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení § 118b odst. 1 téhož zákona, ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení § 6 odst. 8 písm. b) tohoto zákona, ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení § 5 odst. 1 písm. g) tohoto zákona a ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 17 odst. 1 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 37.500,-Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 18 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-

Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že není pravdou, že by se bez řádné a včasné omluvy nedostavil k jednání dne 10.2.2014, když se z tohoto jednání omluvil prostřednictvím advokáta JUDr. Pavla Šímy, který se osobně ke správnímu orgánu tohoto dne před zahájením jednání dostavil a žalobce omluvil. Žalobce nebyl schopen účasti tohoto jednání ze zdravotních důvodů a zástupce omluvil žalobce s tím, že lékařská zpráva bude předložena dodatečně. JUDr. Pavel Šíma současně v zastoupení žalobce požádal o možnost účastnit se výsledku svědků s tím, že písemná plná moc bude do spisu založena neprodleně poté. Pro případ, že by tomuto návrhu nebylo vyhověno, žádal advokát v zastoupení žalobce o změnu termínu výsledku svědků. Advokát nemohl ihned předložit písemnou plnou moc, neboť vzhledem ke zdravotním problémům mu ji nemohl žalobce 10.2.2014 předat. Advokát rovněž navrhl, aby si správní orgán toto ověřil telefonickým dotazem přímo u žalobce. Podle žalobce muselo rovněž správnímu orgánu z jiných řízení vedených s žalobcem být známo, že žalobce se jednání řádně účastní, poštu přebírá a se správním orgánem komunikuje, a to právě prostřednictvím advokáta JUDr. Pavla Šímy. Žalobce následně ještě téhož dne zaslal písemnou omluvu z jednání, pokud by správní orgán omluvu učiněnou osobně advokátem považoval za nedostatečnou. Žalobce v tomto podání zároveň požádal o nové provedení výsledku policistů a předložil lékařskou zprávu – rozhodnutí o dočasně pracovní neschopnosti a písemnou plnou moc. Správní orgán I. stupně podle žalobce nesprávně tuto omluvu neakceptoval a věc projednal v jeho nepřítomnosti, v důsledku čehož byl žalobce zkrácen na svých procesních právech podle § 73 odst. 4 zákona o přestupcích a došlo k porušení § 74 odst. 1 téhož zákona. Žalobce měl za to, že pro jeho nepřítomnost byl vážný důvod a že se z nařízeného jednání řádně a včas omluvil, tudíž projednání přestupku a provedení důkazů v jeho nepřítomnosti bylo provedeno v rozporu se zákonem.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobce, přestože byl v pracovní neschopnosti od 4.2.2014, na realizaci včasné omluvy až do ústního jednání rezignoval. Žalobce si jen svým nekonáním – neomluvením neúčasti včas a nedoložením důležitého důvodu způsobil nemožnost realizace svých procesních práv. Pokud by žalobce udělil plnou moc a tuto předal tak, aby se jí zástupce mohl u jednání prokázat, mohla být jeho procesní práva chráněna jeho zástupcem. Za situace, kdy JUDr. Šíma v čase ústního jednání k dispozici plnou moc neměl, nemohlo s ním být jednáno jako se zástupcem účastníka řízení, a tedy mu nemohlo být umožněno hájit žalobcova práva při jednání, neboť nelze akceptovat zmocnění tvrzené pouze zástupcem, aniž by bylo relevantně doloženo plnou mocí.

Současní **správního spisu** je oznámení přestupku sepsané ze dne 6.11.2013, kdy ve 13:05 hodin byl žalobce zastaven s vozidlem Suzuki Swift RZ ... v ulici Kamenická před domem č.p. 1 v Plzni, byl vyzván k předložení dokladů předepsaných k provozu a řízení, ale žádný z dokladů nepředložil. Dále byl vyzván k podrobení se odbornému měření na alkohol a testu na návykové látky, což obojí bez udání důvodu odmítl. S oznámením přestupku se rovněž odmítl seznámit. Podle úředního záznamu PČR z tohoto dne žalobce nepředložil na výzvu zelenou kartu, řidičský průkaz a technický průkaz a odmítl, jak již bylo řečeno, podrobit se měření na zjištění alkoholu v krvi přístrojem Dräger a zkoušce přístrojem Drug Wipe 5S. Následně se podrobil odbornému lékařskému vyšetření a odběr biologického materiálu bez udání důvodu odmítl. To vyplývá i z lékařské zprávy. Podle úředního záznamu

druhé zakročující hlídky lustrací bylo zjištěno, že má žalobce zadržený řidičský průkaz od 28.7.2013. To vyplývá i z evidenční karty řidiče a také z rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 12.11.2013 o zadržení řidičského průkazu žalobci, které nabylo právní moci 28.11.2013.

Správní orgán I. stupně zahájil řízení o přestupcích a nařídil ústní jednání na 8.1.2014, přičemž v tento den před zahájením jednání správnímu orgánu I. stupně bylo doručeno rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce datované 7.1.2014. Správní orgán nařídil další termín jednání na 10.2.2014 ve 14:00 hodin, přičemž v předvolání, které žalobce převzal osobně dne 22.1.2014, byl žalobce poučen, že v rámci jednání bude proveden výslech zakročujících policistů, a že nemůže-li se žalobce k jednání dostavit, je jeho povinností podle § 59 správního řádu se bezodkladně s uvedením důvodů omluvit písemně nebo ústně, jinak bude věc projednána v jeho nepřítomnosti podle § 74 odst. 1 přestupkového zákona. Podle úředního záznamu pořízeného oprávněnou úřední osobou P.T. dne 10.2.2014 se v tento den ve 13:50 hodin ke správnímu orgánu dostavil advokát JUDr. Pavel Šíma, který zastupoval žalobce v předchozím řízení, avšak v tomto řízení dosud nebyla doložena plná moc. Advokát omluvil žalobce, že se k jednání nedostaví, neboť onemocněl, a že advokát ho bude zastupovat, ale plnou moc doloží později. JUDr. Šímovi bylo sděleno, že pokud před jednáním nedoloží plnou moc, nemůže být přítomen jednání a že žalobce mohl doložit nemoc např. neschopenkou. Z toho důvodu bude ústní jednání provedeno. Při jednání správní orgán I. stupně vyslechl zakročující policisty pprap. P.K., pprap. P.M.N., pprap. S.S. a pprap. J.V. Po jednání dne 10.2.2014 v 18:25 hodin došla správnímu orgánu I. stupně omluva z nařízeného jednání, v níž žalobce žádal provedení nového jednání a nové výsledky zakročujících policistů, k čemuž přiložil plnou moc pro JUDr. Šímu ze dne 10.2.2014 a rozhodnutí o dočasné neschopnosti č. C0287359 ze dne 4.2.2014. Ve vyjádření ze dne 10.3.2014 žalobce namítal, že důkazy byly provedeny v rozporu se zákonem, když správní orgán nepřihlédl k omluvě žalobce z jednání nařízeného na 10.2.2014.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z přestupků s odůvodněním, že do nařízeného jednání nebyla plná moc ani omluva správnímu orgánu doložena. Zmocnění toliko tvrzené JUDr. Šímou nemohl správní orgán v daném okamžiku akceptovat, neboť toto nebylo prokázáno. Argument, že žalobce byl tímto zástupcem zastupován i v jiných řízeních, nelze považovat podle správního orgánu I. stupně za odůvodněný, neboť od zahájení řízení v projednávané věci dne 19.12.2013 činil úkony přímo obviněný, přičemž plná moc byla udělena až 10.2.2014. Téhož dne byla do datové schránky správního orgánu doručena omluva a žádost o nařízení nového jednání společně s kopií rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce a plné moci. Správní orgán tuto omluvu neakceptoval, neboť ji nelze považovat za řádnou a včasnou. Pracovní neschopnost trvala již od 4.2.2014, přičemž vůči správnímu orgánu byla uplatněna až 10.2.2014 v okamžiku zahájení ústního jednání, kdy sám žalobce byl již od 22.1.2014 srozuměn, že budou v rámci jednání provedeny výsledky svědků. Proto správní orgán projednal věc v nepřítomnosti žalobce. Po obdržení písemné omluvy s plnou mocí správní orgán vyrozuměl žalobce cestou jeho zmocněnce o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, čehož žalobce využil a dne 10.3.2014 se k věci písemně vyjádřil. Správní orgán omluvu žalobce nepovažuje za včasnou, neboť pracovní neschopnost nastala již 4.2.2014 a doložena správnímu orgánu byla až po ústním jednání. I když správní orgán byl přibližně 10 minut před ústním jednáním ústně vyrozuměn o zdravotních potížích

žalobce, nebylo toto nijak podloženo. Rovněž do začátku ústního jednání nebyla doložena plná moc k zastupování. Nad rámec toho správní orgán I. stupně uvedl, že plná moc byla JUDr. Šimovi udělena 10.2.2014, tedy v den ústního jednání, přičemž žalobce byl v pracovní neschopnosti a nemohl se dle svého zmocněnce jednání účastnit. Ač byl se spisovou dokumentací řádně seznámen, obviněný přímo ani cestou zmocněnce neuvedl podle správního orgánu I. stupně žádné další věcné argumenty k projednávané věci.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně provedl dokazování v takovém rozsahu, že mu umožnil zjistit skutkový stav věci bez jakýchkoli důvodných pochybností, čímž dostal ust. § 52 i § 3 správního řádu. Skutečnost, že žalobce na místě policistům nepředložil doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla - tzv. zelenou kartu, je podle žalovaného prokázána oznámením přestupku a svědeckými výpověďmi. Výpovědi policistů jsou ve shodě s oznámením přestupku i s úředními záznamy a protokolem z lékařského vyšetření, a jsou tedy považovány za věrohodné. Žalovaný považuje svědky policisty za nezávislé, neboť veškeré skutečnosti, které zjistili v rámci služební činnosti, a skutečnosti, o nichž vypovídali, tito svědci vnímali vlastními smysly a k žalobci je nepojí žádný osobní vztah. Skutečnost, že žalobce neměl při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla, prokazují opět výpovědi všech svědků policistů a oznámení přestupku. Skutečnost, že žalobce se na výzvu policisty odmítl podrobit orientační dechové zkoušce na přístroji Dräger, je prokázána výpověďmi policistů S. a V. a oznámením přestupku. Skutečnost, že žalobce se v rámci lékařského vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněný jinou návykovou látkou po předchozím odmítnutí testu na přístroji Drug Wipe odmítl podrobit odběru krve a moči, je podle žalovaného prokázána výpověďmi policistů S. a V., oznámením přestupku a protokolem z lékařského vyšetření, kde je odmítnutí uvedeno. Skutečnost, že žalobce řídil vozidlo v době, kdy měl zadržený řidičský průkaz, je prokázána výpověďmi policistů K. a M.N. a V., výpisy z evidenční karty řidiče a rozhodnutím o zadržení řidičského průkazu a oznámením přestupku.

Je podle žalovaného pravdou, že se žalobce cestou svého právního zástupce, který se dostavil ke správnímu orgánu před jednáním, omlouval ze zdravotních důvodů, avšak tato skutečnost nebyla při této omluvě nikterak doložena. Skutečnost, že následně došlo k doložení rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti datovou schránkou, na věc nemá vliv, neboť žalobce již byl v pracovní neschopnosti od 4.2.2014, a přesto se do dne ústního jednání neomluvil. V daném případě tak nelze omluvu těsně před jednáním, navíc v danou chvíli s nedoloženým důležitým důvodem, považovat za včasnou a řádnou. Omluvu by bylo možno považovat za řádnou a včasnou, pokud by žalobce poté, co se stal práce neschopným, svoji nepřítomnost u jednání bezodkladně doložením důležitého důvodu omluvil, což neučinil. Správní orgán I. stupně podle žalovaného postupoval v souladu se zákonem, když JUDr. Šimovi neumožnil účast u výsledku svědků, neboť za situace, kdy nebylo prokázáno, že žalobce JUDr. Šimu zmocnil, nebylo možné s touto osobou jednat jako se zástupcem účastníka. Je irelevantní, zda tento zástupce zastupoval žalobce i v jiných řízeních u správního orgánu I. stupně, neboť toto automaticky bez doložení plné moci neprokazuje, že by tento zástupce zastupoval žalobce i ve stávajícím řízení, a to byť následně po jednání doložil, že žalobce v dané věci zastupuje. Jelikož plnou mocí zástupce před jednáním nedisponoval, nebyl oprávněn se jednání účastnit. V době konání ústního jednání tedy nebyl žalobce zastoupen, resp. zastoupení nebylo prokázáno a omluva z nařízeného jednání nebyla

akceptovatelná, proto bylo na místě provést jednání v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti žalobce. Žalovaný nezpochybnil, že JUDr. Šíma skutečně ústně nepřítomnost žalobce při jednání omlouval, avšak jelikož jeho omluva nebyla řádná a včasná, nebyl doložen důležitý důvod, ten byl doložen až po jednání, byť žalobce měl dostatek času doložit důvody své neúčasti, a navíc omluva nebyla včasná, když pracovní neschopnost trvala již od 4.2.2014, avšak omluva byla provedena až před jednáním 10.2.2014 a následně po jednání písemně. Nelze akceptovat jakoukoli omluvu z jednání, nýbrž jen takovou, která je řádná s doloženým důležitým důvodem a včasná, tedy bezodkladně po vzniku důvodů. Pokud se jakákoli osoba v pozici zástupce účastníka řízení chce účastnit ústního jednání, musí doložit plnou moc. Pokud tak neučiní a vznik zastoupení toliko tvrdí, nelze toto akceptovat a tuto osobu za zástupce účastníka řízení považovat, přičemž je irelevantní, z jakého důvodu zástupce nemohl plnou moc doložit. Správní orgán I. stupně si nemohl žádným způsobem prověřit vznik zastoupení, neboť při telefonickém rozhovoru si nelze žádným způsobem ověřit totožnost osoby, s níž je hovořeno, tedy telefonické ověřování vzniku zastoupení by bylo bezpředmětné. Následné doložení plné moci nezpůsobuje zpětně nezákonnost provedeného jednání, nýbrž jen dokládá, že v dalším řízení je nutné s touto osobou jednat jako se zástupcem účastníka řízení. Pokud by písemná omluva byla posuzována osamoceně, sice by prokazovala důležitý důvod pracovní neschopnosti, ale stále by ji nebylo možné akceptovat s ohledem na její opožděnost. Žalobce sám si svým postupem - opožděnou omluvou - znemožnil uplatnění svých procesních práv

Soud doplnil dokazování obsahem spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 17 A 36/2014, jehož součástí je kopie stejné neschopenky, kterou žalobce předkládal i v projednávané věci. Z připojeného spisu vyplývá, že žalobce tuto neschopenku emailem zasílal dne 6.2.2014 (jinému) správnímu orgánu I. stupně, spolu s omluvou z jednání nařízeného na 5.2.2014. Došla správnímu orgánu I. stupně dne 7.2.2014.

Žaloba není důvodná.

Podle **§ 74 odst. 1 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb.**, o přestupcích v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle **§ 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb.**, správního řádu nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

Žalobce v žalobě uplatnil jediný žalobní bod, a to nesouhlas s neakceptací jeho omluvy z jednání dne 10.2.2014 správními orgány.

Na projednávanou kauzu lze podle soudu aplikovat např. rozsudek NSS ze dne 21.2.2013 čj. **9 As 101/2012-60**, podle něhož *„uplatnění práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného z přestupku předpokládá jistou součinnost jak ze strany správního orgánu, tak ze strany samotného obviněného z přestupku. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby obviněnému z přestupku vytvořil podmínky pro to, aby mohl realizovat své právo na projednání přestupku v jeho přítomnosti. Jde především o nutnost obviněného*

řádně předvolat k jednání. Již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi vyžaduje též jistý stupeň součinnosti ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce.

Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá; to předpokládá jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá. Splnění uvedených předpokladů poskytuje možnost obviněnému z přestupku dosáhnout odročení jednání z důvodů spočívajících na jeho straně. Právní institut omluvy z ústního jednání o přestupku tak pro obviněného z přestupku představuje určité zákonem předvídané dobrodiní, jehož využití je však nutno spojit s požadavky, které zaručí jeho výkon, jenž nebude kolidovat se samotným účelem řízení – projednáním přestupku. Při hodnocení včasnosti omluvy je nutno přihlídnout zejména k tomu, jaké prostředky komunikace může obviněný z přestupku pro svou omluvu zvolit a nakolik je či není schopen učinit omluvu s dostatečným předstihem.

Je věcí obviněného z přestupku, jakou formou svou omluvu správnímu orgánu sdělí. Zákon jej v tomto směru nijak nelimituje a přichází tak v úvahu nejrozumnější formy jejího sdělení, např. poštou, e-mailem, faxem, telefonicky, osobně, prostřednictvím k tomu pověřené osoby atd. Lze však po obviněném z přestupku žádat, aby volil natolik spolehlivý způsob sdělení omluvy, že bude zaručeno, že se o omluvě správní orgán skutečně dozví. To správnímu orgánu v rámci možností napomůže minimalizovat jinak zbytečně vynaložené náklady na ústní jednání, které se nakonec konat nebude, a to např. tím, že předvolání svědci budou moci být předem zpraveni o odročení jednání, nebo tím, že kapacity správního orgánu nebudou blokovány ve vztahu k ústnímu jednání, které se vůbec neuskuteční.“

V souladu se závěry citovaného rozsudku NSS lze podle názoru soudu postupovat i v daném případě. Omluva žalobce z jednání nařízeného na 10.2.2014 nesplňovala podmínky cit. ust. § 74 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu, neboť nebyla **včasná**. Potvrzení o pracovní neschopnosti totiž žalobce předložil až po jednání. Vzhledem k tomu, že písemná omluva byla provedena e-mailem, je nepochybné, že žalobce měl k dispozici komunikační prostředky, kterými o pracovní neschopnosti mohl informovat správní orgán dříve ve smyslu výše cit. rozsudku NSS. Bylo namístě, aby žalobce projevil součinnost se správním orgánem ve výše uvedeném smyslu co nejrychleji (bezodkladně) informováním správního orgánu, když se dověděl o pracovní neschopnosti.

Omluvu žalobce z jednání nařízeného na 10.2.2014, provedenou téhož dne ústně a po jednání i písemně, správní orgány správně posoudily jako opožděnou, neboť s ohledem na datum pracovní neschopnosti je zřejmé, že nebyla předložena bezodkladně po jejím vyhotovení ve smyslu cit. **§ 59 věty čtvrté správního řádu**. Z výše shrnutého obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce byl v předvolání k jednání správním orgánem prvního stupně řádně poučen o nutnosti včasné a odůvodněné omluvy i o tom, že při jednání budou provedeny výsledky zakročujících policistů. Soud se ztotožnil se správními orgány v tom, že samotná ústní omluva prostřednictvím zástupce nebyla ani řádná, neboť jí nebyl doložen důležitý důvod. Tento byl následně doložen písemně, avšak až po jednání, proto byla omluva i nadále správně považována za opožděnou. Byly tak splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce v souladu s **§ 74 zákona o přestupcích**.

Pokud jde o odkaz zástupkyně žalobce v konečném návrhu na rozsudek NSS sp.zn. **5 As 112/2011**, soud má za to, že se jednalo o skutkově odlišný případ, ačkoli v něm rovněž došla omluva správnímu orgánu I. stupně v přestupkové věci teprve v den jednání, a přesto nebyla považována za opožděnou. Byla totiž doložena konkrétními tvrzeními o charakteru onemocnění, u něhož nebylo možné předvídat, kdy a jak přesně se nemoc projeví. Proto ani stěžovatel nepředpokládal předem, že se nebude moci k jednání dostavit. Oproti tomu v právě projednávané věci žádná konkrétní argumentace v tomto směru nebyla a naopak je zřejmé, zejména z doplněného dokazování, že omluvu z téhož důvodu v jiné přestupkové věci žalobce byl schopen provést a provedl dříve – již 6.2.2014. Z ničeho nevyplývá, že by stejným způsobem nemohl provést žalobce omluvu i ve vztahu k předmětnému řízení. Správní orgán tudíž nepochybil, když provedl jednání bez přítomnosti žalobce a při tomto jednání též vyslechl zakročující policisty.

Soud má za správné i nepřipuštění zástupce JUDr. Šímy k jednání 10.2.2014, neboť je zřejmé, že v daném okamžiku řízení nebyla ve vztahu ke správnímu orgánu účinná plná moc. Z obsahu plné moci navíc vyplývá, že byla sepsána (udělena) teprve právě v den jednání. Doručena správnímu orgánu (účinná vůči němu) byla až po jednání v podvečerních hodinách. Do této doby nebyl správní orgán oprávněn připustit k jednání jako zástupce účastníka JUDr. Šímu. Před jednáním nebyla totiž existence zastoupení prokázána, byla toliko tvrzena zástupcem. Podle **§ 37 odst. 6 věty druhé správního řádu** *podání je učiněno dnem, kdy správnímu orgánu došlo*. Dle tohoto ust. vůči správnímu orgánu byla plná moc účinná teprve od dojití tomuto orgánu, tedy od 10.2.2014 podvečerních hodin.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 24. listopadu 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková